

- хронологічного (історико-літературного);
- концентричного (розширення й поглиблення відомого раніше матеріалу);
- жанрово-тематичного (актуальні для молоді теми, жанри);
- мультикультурного (презентація найяскравіших літературних явищ різних часів і народів у контексті культури, діалог культур у часі [3]).

Методика розробляє також проблему підручника та навчальних посібників, проблему наочності та використання технічних засобів навчання. Методика, як і дидактика, розрізняє такі форми організації навчального процесу: урок, факультативні заняття, позакласні та позашкільні заняття (гуртки, екскурсії, літературні вечори, виставки тощо).

Найважливіше значення має і питання про професійну підготовку вчителя літератури, його творчої лабораторії, його профілю як фахівця [1].

Слід розрізняти практичне вивчення процесу навчання вчителем для вдосконалення особистої майстерності, вивчення з метою розвитку теорії методики, вдосконалення практики навчання в цілому. Факти доказові в тому випадку, якщо вони можуть бути відтворені в тих чи аналогічних умовах, якщо з достатньою переконливістю дослідник може довести реальні зв'язки цих фактів з даними умовами, якщо встановлюються причинно-наслідкові зв'язки. Найбільш поширеними є такі методи дослідження: метод зрізів, або метод масового одночасного опитування; метод цілеспрямованого спостереження сприяє детальному вивченню ходу педагогічного процесу, відповідно до поставленої дослідниками проблемою і гіпотезою, метод природного експерименту (близький до методу спостережень); лабораторний експеримент. Методи спостережень і експерименту вимагають попередньої і подальшої теоретичної роботи.

Література

1. Мірошніченко Л.Ф. Методика викладання світової літератури в середніх навчальних закладах: Підручник для студентів-філологів.– К.:Ленвіт, 2000. - 240 с.
2. Шаповалова Є. Початок уроку при вивченні біографії письменника // УМЛШ. – 1982. – №6. – С. 36-39.
3. Навчальні програми для 10-11 класів | Міністерство освіти і ...[Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mon.gov.ua> > osvita > navchalni-programi > nav...

УДК[37.07:001.895:373]:005.1(043.2)

РОЗМАН І.І., ГРИГА О.М.,
Мукачівський державний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Заклад освіти – це система, яка залежить від інтенсивності та спрямованості соціально-економічних процесів, які відбуваються в суспільстві а також від адаптації вузу до відповідних змін. Якщо керівник прийняв пасивну позицію щодо взаємодії із середовищем то не вносяться зміни в діяльність

навчального закладу. У структурі фахової компетентності керівника закладу освіти переплелися два важливі складники: особистісний і процесуально-операційний.

Особистісний компонент дає змогу діяти ефективно та досягати мети професійної діяльності, передбачає творче застосування знань і вмінь, досвіду керівника в управлінні закладом, міжособистісних відносин і комунікацій.

Проблема принципів управління закладу освіти тісно пов'язана з проблемою закономірностей, саме тому, що соціальні закони реалізуються через свідому діяльність людей. Ланкою, яка поєднує закономірності та практичну діяльність є принципи управління, які відображають закономірності управління навчальним закладом. Система закономірностей і принципів управління закладом освіти включає низку положень:

1) обґрунтування системи закономірностей і принципів можна тільки на основі детального дослідження сутності управління навчальним закладом, створення його концепцій;

2) управління – цілісна система де можуть бути розроблені закономірні зв'язки і принципи;

3) управління є однією з підсистем закладу освіти і тому можуть бути виділені закономірні зв'язки і принципи управління з іншими підсистемами закладу освіти;

4) система закономірностей і принципів управління закладом освіти буде більш цілісною, повною, якщо аналізувати наявні в управлінні суперечності та недоліки, оскільки вони частіше за все зумовлені тим, що враховувалися ті чи інші закономірні зв'язки [1].

Управління закладом освіти орієнтується на нормативну документацію, на наказ, педагог в такому закладі стає лише простим виконавцем.

Майбутнє і теперішнє навчального закладу залежить від здійснення кардинальних базових перетворень, досягнення нової якості навчально-виховного процесу, інноваційного потенціалу навчального закладу; компетентності керівника, від рівня взаємовизначення керуючої і керованої підсистем, від єдності і цілісності усіх груп і умов, необхідних для реалізації мети навчального закладу.

Педагог відноситься до своєї роботи творчо, запроваджує інноваційні методи, якщо керівник:

1) орієнтує педагога на завдання, надає йому самостійність у реалізації завдання, створює в закладі освіти систему роботи, яка стимулює самоаналіз педагогічної діяльності;

2) створює в закладі освіти умови для самоосвіти, підвищення кваліфікації;

3) спрямовує роботу педагогічного колективу на вирішення актуальних для закладу освіти педагогічних завдань;

4) формує у колективі умови для творчого пошуку педагогів.

Отже, ефективність управління закладом освіти залежить від творчого потенціалу колективу.

Література

1. Орлов А.А. Управление учебно-воспитательной работой в общеобразовательной школе общества развитого социализма: автореферат дис... докт. Пед. н.– М., 1985.– 32с.

УДК [004-042.3:352.07:37]:373(043.2)

РОЗМАН І.І., МАЛАКОВСЬКА Г-К. Я.,
Мукачівський державний університет

ВПЛИВ ЄДИНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Орієнтація освіти на європейський вектор розвитку оптимізує інституційні перетворення в освіті, що вимагає розроблення й упровадження нестандартних моделей управління нею. Традиційна освітня парадигма, що не враховує зміну цінностей і мотивацій суб'єкта, наразі підлягає переосмисленню. Так, у змісті Державної національної програми «Освіта(Україна ХХІ століття)» зазначається, що найвищою цінністю нації є її інтелектуальний і культурний потенціал, а один із принципів розвитку освіти визначається її відкритість й усвідомлення пріоритетності загальнолюдських цінностей над груповими і класовими[1].

Характер освіти зумовлює те, що держава не лише регулює цю сферу, підтримує й забезпечує її розвиток, але й цілеспрямовано формує структуру останньої, визначає стратегії розвитку і функціонування[2].

В Україні на початку ХХІ століття стрімко формується концепція розвитку креативного мислення людини, яка спрямована на вміння оперувати такими технологіями і знаннями, що задовольнить потреби інформаційного суспільства.

Актуальним є завдання забезпечення та організації якісного навчання у системі освіти, що трансформується, формуючи нову інформаційну ментальність всіх зацікавлених сторін. Розв'язання цього завдання вимагає постійного моніторингу та оцінювання стану системи освіти, в основі яких лежить збір, опрацювання інформації, аналіз освітніх даних, необхідних для забезпечення ухвалення обґрунтованих управлінських рішень.

Інформаційне забезпечення процесу освітньої трансформації має передусім на меті сприяння забезпеченню рівного доступу до якісної освіти, підвищення ефективності та якості освітніх послуг за допомогою ефективної системи моніторингу й аналізу даних. Таке інформаційне забезпечення дають змогу здійснювати сучасні інформаційні системи управління освітою (Education Management Information System (EMIS)). Функції EMIS включають збір, зберігання, інтеграцію, обробку освітніх даних та статистики із використанням сучасного програмно-апаратного забезпечення. Освітня управлінська інформаційна система – це не тільки набір формалізованих та інтегрованих

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>